

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zaproszenie do zgłaszania uwag na temat projektu rozporządzenia Komisji w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do pomocy *de minimis*

(2013/C 229/01)

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi w terminie jednego miesiąca od daty opublikowania niniejszego projektu rozporządzenia na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

E-mail: stateaidgreffe@ec.europa.eu

Nr ref.: HT.3572 — SAM — *de minimis* review

Tekst ten jest również dostępny na poniższej stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/competition/consultations/2013_second_de_minimis/index_en.html

---

PROJEKT ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR .../...**z dnia 17 lipca 2013 r.****w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis*****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2013/C 229/02)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa⁽¹⁾,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Finansowanie publiczne spełniające kryteria art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktatu”) stanowi pomoc państwa i wymaga zgłoszenia do Komisji na mocy art. 108 ust. 3 Traktatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 229 z 8.8.2013, s. 1.

Jednakże zgodnie z art. 109 Traktatu Rada może określić kategorie pomocy, które są zwolnione z wymogu zgłoszenia. Zgodnie z art. 108 ust. 4 Traktatu Komisja może przyjąć rozporządzenia dotyczące tych kategorii pomocy państwa. Na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98 Rada zdecydowała, zgodnie z art. 109 Traktatu, że pomoc *de minimis* może stanowić jedną z takich kategorii. Na tej podstawie uznano, że pomoc *de minimis* przyznana temu samemu przedsiębiorstwu na dany okres, która nie przekracza pewnej określonej kwoty, nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu i w związku z tym nie podlega procedurze zgłoszenia.

- (2) Komisja w licznych decyzjach wyjaśniała pojęcie pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu. Komisja określiła również kierunki swoich działań w odniesieniu do pułapu *de minimis*, poniżej którego można uznać, że art. 107 ust. 1 nie ma zastosowania, najpierw w zawiadomieniu w sprawie stosowania zasady *de minimis* do pomocy państwa⁽¹⁾, a następnie w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001⁽²⁾ i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006⁽³⁾. W świetle doświadczenia zdobytego podczas stosowania rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 właściwe wydaje się dokonanie przeglądu niektórych warunków ustanowionych w tym rozporządzeniu oraz zastąpienie go nowym.
- (3) Pułap pomocy *de minimis*, którą jedno przedsiębiorstwo może otrzymywać przez okres trzech lat od jednego państwa członkowskiego, należy utrzymać na wysokości 200 000 EUR. Pułap ten wciąż jest konieczny, aby zagwarantować, że żaden środek wchodzący w zakres niniejszego rozporządzenia nie wywiera wpływu na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, nie zakłóca konkurencji ani nie grozi jej zakłóceniem.
- (4) Do celów reguł konkurencji określonych w Traktacie przedsiębiorstwem jest każda jednostka wykonująca działalność gospodarczą niezależnie od jej formy prawnej i sposobu finansowania⁽⁴⁾. Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że wszystkie podmioty, które są kontrolowane (prawnie lub *de facto*) przez ten sam podmiot, należy traktować jako jedno przedsiębiorstwo⁽⁵⁾. W trosce o pewność prawa oraz w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych w niniejszym rozporządzeniu należy zawrzeć wyczerpujący wykaz jasnych kryteriów określających, kiedy dwa podmioty lub więcej podmiotów uznaje się za jedno przedsiębiorstwo. Spośród utrwalonych kryteriów służących określeniu „powiązanych

przedsiębiorstw” w definicji MŚP określonej w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 800/2008⁽⁶⁾ Komisja wybrała te kryteria, które są właściwe do celów niniejszego rozporządzenia. Kryteria te są już znane organom publicznym i powinny być stosowane, wzięwszy pod uwagę zakres niniejszego rozporządzenia, do MŚP i do dużych przedsiębiorstw.

- (5) Aby uwzględnić niewielki rozmiar, jakim przeciętnie charakteryzują się przedsiębiorstwa działające w sektorze transportu drogowego towarów, w odniesieniu do przedsiębiorstw prowadzących działalność zarobkową w zakresie transportu drogowego towarów należy ustanowić pułap w wysokości 100 000 EUR. Świadczenia usług zintegrowanych, w których sam transport jest tylko jednym z elementów usługi, np. usług przewoźniczych, pocztowych lub kurierskich albo usług obejmujących zbieranie i przetwarzanie odpadów, nie uznaje się za usługi transportowe. W związku z nadwyżką mocy przewozowych w sektorze transportu drogowego towarów oraz z uwagi na cele polityki transportowej w zakresie natężenia ruchu i transportu towarowego, z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia należy wykluczyć pomoc na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów przez przedsiębiorstwa prowadzące działalność zarobkową w zakresie transportu drogowego towarów. Z uwagi na rozwój sektora drogowego transportu pasażerskiego nie należy już stosować obniżonego pułapu w odniesieniu do tego sektora.
- (6) Ze względu na specjalne zasady, które stosuje się w sektorze podstawowej produkcji produktów rolnych, produktów rybołówstwa i akwakultury, a także biorąc pod uwagę, że w sektorach tych kwoty pomocy niższe od pułapu określonego w niniejszym rozporządzeniu mogłyby mimo wszystko spełniać kryteria art. 107 ust. 1 Traktatu, niniejsze rozporządzenie nie powinno stosować się do tych sektorów.
- (7) Biorąc pod uwagę podobieństwa między przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych oraz produktów innych niż rolne, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków. Za przetwarzanie lub wprowadzanie do obrotu nie można w tym względzie uznać czynności wykonywanych w gospodarstwach jako niezbędny element przygotowania produktu do pierwszej sprzedaży, takich jak zbiór, koszenie czy młócka zbóż, pakowanie jaj, ani też pierwszej sprzedaży na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem. Trybunał Sprawiedliwości orzekł⁽⁷⁾, że z dniem przyjęcia przez Unię aktów prawnych w celu ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnictwa państwa członkowskie mają obowiązek powstrzymania się od wszelkich działań mogących zaszkodzić tej organizacji lub wprowadzających od niej odstępstwa. Z tego względu niniejsze rozporządzenie

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 6.3.1996, s. 9.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r., w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* (Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 30).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 379 z 28.12.2006, s. 5).

⁽⁴⁾ Wyrok z 2006 r. w sprawie C-222/04 *Ministero dell'Economia e delle Finanze* przeciwko *Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.*, Zb.Orz. s. I-289.

⁽⁵⁾ Wyrok z 2002 r. w sprawie C-382/99 *Niderlandy* przeciwko *Komisji*, Rec. s. I-5163.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 3).

⁽⁷⁾ Wyrok z 2002 r. w sprawie C-456/00 *Francja* przeciwko *Komisji*, Rec. s. I-11949.

nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której wysokość ustalana jest na podstawie ceny lub ilości produktów nabytych lub wprowadzonych na rynek. Nie powinno też mieć zastosowania do wsparcia, które wiąże się z obowiązkiem dzielenia się środkami pomocy z producentami surowców.

- (8) Niniejszego rozporządzenia nie powinno stosować się do pomocy wywozowej ani pomocy faworyzującej produkty krajowe względem produktów przywożonych. Nie powinno mieć ono zwłaszcza zastosowania do pomocy na tworzenie i funkcjonowanie sieci dystrybucyjnej w innych państwach członkowskich lub państwach trzecich. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych bądź kosztów badań lub usług doradczych potrzebnych do wprowadzenia nowego lub już istniejącego produktu na nowy rynek nie stanowi zwykle pomocy wywozowej.
- (9) Niniejszego rozporządzenia nie powinno stosować się w odniesieniu do przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, ponieważ nie należy przyznawać im wsparcia finansowego niewchodzącego w zakres planu restrukturyzacji. Istnieją ponadto trudności związane z ustaleniem ekwiwalentu dotacji brutto dla pomocy udzielanej przedsiębiorstwom tego typu. Aby zagwarantować pewność prawa, należy ustanowić wyraźne kryteria, które nie wymagają przeprowadzania oceny wszystkich szczegółowych aspektów sytuacji przedsiębiorstwa w celu określenia, czy dane przedsiębiorstwo należy uznać za przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji do celów niniejszego rozporządzenia.
- (10) Okres trzech lat brany pod uwagę do celów niniejszego rozporządzenia należy oceniać w sposób ciągły, zatem dla każdego przypadku nowej pomocy *de minimis* należy uwzględnić łączną kwotę pomocy *de minimis* przyznaną w ciągu danego roku obrotowego oraz dwóch poprzedzających lat obrotowych.
- (11) Jeżeli przedsiębiorstwa prowadzą działalność w sektorach wyłączonych z zakresu niniejszego rozporządzenia oraz w innych sektorach lub obszarach działalności, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do działalności w tych innych sektorach lub obszarach działalności, pod warunkiem że państwa członkowskie zagwarantują za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, że działalność w wyłączonych sektorach nie odniesie korzyści z pomocy *de minimis*. Ta sama zasada powinna mieć zastosowanie w przypadku przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorach, w których stosuje się niższe pułapy *de minimis*. Jeżeli nie ma możliwości zagwarantowania, że działalność w sektorach, w odniesieniu do których stosuje się niższe pułapy *de minimis*, jest objęta pomocą *de minimis* tylko do wysokości tych obniżonych pułapów, niższe pułapy należy stosować do całej działalności przedsiębiorstwa.
- (12) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić przepisy uniemożliwiające obejście maksymalnych poziomów

intensywności pomocy określonych w szczegółowych rozporządzeniach lub decyzjach Komisji. Należy również ustanowić jasne i łatwe do zastosowania zasady dotyczące kumulacji.

- (13) W niniejszym rozporządzeniu nie wyklucza się sytuacji, w której środka nie uznaje się za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu na podstawie innych przesłanek niż te wymienione w tym rozporządzeniu, na przykład gdy środek spełnia warunki testu prywatnego inwestora lub nie wiąże się z przekazaniem zasobów państwowych.
- (14) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie i możliwość skutecznego monitorowania niniejsze rozporządzenie powinno się stosować jedynie do pomocy *de minimis*, w przypadku której możliwe jest wcześniejsze dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”). Takiego dokładnego obliczenia można przykładowo dokonać w odniesieniu do dotacji, dopłat do oprocentowania, ograniczonych zwolnień podatkowych lub innych instrumentów, które przewidują pewien maksymalny poziom, gwarantujący nieprzekroczenie odpowiedniego pułapu. Określenie maksymalnego poziomu oznacza, że tak długo, jak dokładna wysokość pomocy jest nieznaną lub jeszcze nieznaną, państwo członkowskie musi przyjąć, że kwota ta jest równa maksymalnemu poziomowi, aby zagwarantować, że połączenie kilku środków pomocy nie przekroczy pułapu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu, oraz zastosować zasady dotyczące kumulacji pomocy.
- (15) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie oraz prawidłowe stosowanie pułapu *de minimis*, wszystkie państwa członkowskie powinny stosować tę samą metodę obliczeń. Aby ułatwić obliczenia, kwota pomocy przyznanej w innej formie niż dotacje pieniężne powinna zostać przeliczona na ekwiwalent dotacji brutto. Przy obliczaniu ekwiwalentu dotacji brutto dla przejrzystych rodzajów pomocy innych niż dotacje oraz pomocy wypłacanej w kilku ratach należy stosować rynkowe stopy obowiązujące w chwili przyznawania takiej pomocy. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad pomocy państwa, stopami rynkowymi stosowanymi do celów niniejszego rozporządzenia powinny być stopy referencyjne, określone w komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych⁽¹⁾.
- (16) Pomoc polegającą na udzielaniu pożyczek należy uznać za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli ekwiwalent dotacji brutto został obliczony na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania pomocy. W celu uproszczenia obsługi niewielkich pożyczek udzielanych na krótki okres w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jasną, łatwą do zastosowania zasadę uwzględniającą zarówno kwotę pożyczki, jak i czas jej trwania. Z doświadczenia Komisji wynika, że

⁽¹⁾ Dz.U. C 14 z 19.1.2008, s. 6.

w przypadku pożyczek objętych zabezpieczeniem pokrywającym co najmniej 50 % pożyczki i nieprzekraczających 1 000 000 EUR oraz udzielonych na okres nie dłuższy niż pięć lat albo nieprzekraczających 500 000 oraz udzielonych na okres nie dłuższy niż dziesięć lat można uznać, że ekwiwalent dotacji brutto jest równy pułapowi *de minimis*.

- (17) Pomocy polegającej na zastrzykach kapitałowych nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że łączna wartość dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*. Pomocy polegającej na zastosowaniu finansowania podwyższonego ryzyka w postaci inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych, o której mowa w (nowych wytycznych dotyczących finansowania podwyższonego ryzyka), nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że kapitał dostarczany każdemu z docelowych przedsiębiorstw w ramach środka nie przekracza pułapu *de minimis*.
- (18) Pomoc polegającą na udzieleniu gwarancji należy uznać za przejrzystą, jeżeli ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie „bezpiecznych stawek” określonych w zawiadomieniu Komisji w odniesieniu do rodzajów danych przedsiębiorstw. Na przykład w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw w obwieszczeniu Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji⁽¹⁾ określono wysokości rocznych stawek, powyżej których gwarancje państwa zostaną uznane za niestanowiące pomocy. W celu uproszczenia obsługi gwarancji udzielanych na krótki okres i zabezpieczających do 80 % stosunkowo niewielkich pożyczek w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jasną, łatwą do zastosowania zasadę uwzględniającą zarówno kwotę pożyczki bazowej, jak i czas trwania gwarancji. Zasady tej nie należy stosować w odniesieniu do gwarancji na transakcje bazowe niestanowiące pożyczki, np. gwarancji na transakcje kapitałowe. Jeżeli gwarancja nie przekracza 80 % pożyczki bazowej, gwarantowana kwota nie przekracza 1 500 000 EUR, a czas trwania gwarancji nie przekracza pięciu lat, można uznać, że ekwiwalent dotacji brutto gwarancji jest równy pułapowi *de minimis*. Tak samo jest w przypadku, gdy gwarancja nie przekracza 80 % pożyczki bazowej, gwarantowana kwota nie przekracza 750 000 EUR, a czas trwania gwarancji nie przekracza dziesięciu lat.
- (19) Jeżeli pożyczka lub gwarancja obejmują niższą kwotę lub krótszy czas trwania niż te określone w motywach 16 i 18, ekwiwalent dotacji brutto należy obliczyć poprzez przemnożenie ilorazu faktycznej kwoty i maksymalnej kwoty określonej w motywach 16 i 18 przez iloraz faktycznego czasu trwania i pięciu lat przez 200 000 EUR. Na przykład wyliczony w ten sposób ekwiwalent dotacji brutto pożyczki w wysokości 500 000 EUR udzielonej na 2,5 roku wynosi 50 000 EUR.

- (20) Bezpośrednio po zgłoszeniu danego środka pomocy przez państwo członkowskie Komisja może zbadać, czy środek ten – niebędący dotacją, pożyczką, gwarancją, zastrzykiem kapitałowym ani środkiem z zakresu finansowania podwyższonego ryzyka pod postacią inwestycji kapitałowej lub quasi-kapitałowej – prowadzi do powstania ekwiwalentu dotacji brutto o wartości mniejszej niż wysokość pułapu *de minimis*, przez co mogłyby zostać objęte przepisami niniejszego rozporządzenia.
- (21) Komisja jest zobowiązana do dopilnowania, by przestrzegano zasad pomocy państwa; zgodnie z zasadą współpracy ustanowioną w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej państwa członkowskie powinny ułatwiać wypełnianie tego zadania poprzez ustanowienie niezbędnych mechanizmów gwarantujących, że łączna kwota pomocy przyznanej zgodnie z zasadą *de minimis* jednemu przedsiębiorstwu nie przekroczy łącznego dopuszczalnego pułapu.
- (22) Przed przyznaniem wszelkiej pomocy *de minimis* państwa członkowskie powinny dokładnie przeanalizować na poziomie krajowym, czy w wyniku przyznania nowej pomocy *de minimis* pułap *de minimis* nie zostanie przekroczony oraz czy spełniono inne warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (23) Aby zapewnić posiadanie przez państwa członkowskie dokładnych, wiarygodnych i kompletnych danych, gwarantujących nieprzekroczenie pułapu obowiązującego w odniesieniu do danego przedsiębiorstwa podczas przyznawania nowej pomocy *de minimis*, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do ustanowienia centralnego rejestru pomocy *de minimis*, który zawiera dane dotyczące wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przez dowolne organy w danym państwie członkowskim. Państwom członkowskim należy pozostawić swobodę w zakresie projektu rejestru oraz decyzji w sprawie właściwego mechanizmu ustanowienia rejestru zgodnie z krajową strukturą konstytucyjną i administracyjną, pod warunkiem że zagwarantują one, iż rejestr umożliwi wszystkim organom publicznym w państwie członkowskim sprawdzenie kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez poszczególne przedsiębiorstwa. Państwom członkowskim należy zapewnić wystarczającą ilość czasu na ustanowienie takiego rejestru.
- (24) Do czasu posiadania przez państwo członkowskie centralnego rejestru obejmującego okres trzech lat, dane państwo członkowskie powinno informować zainteresowane przedsiębiorstwa o kwocie przyznanej pomocy *de minimis*, o tym, że ma ona charakter *de minimis*, oraz wyraźnie odesłać do niniejszego rozporządzenia. Ponadto przed przyznaniem takiej pomocy zainteresowane

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 20.6.2008, s. 10.

państwo członkowskie powinno uzyskać od przedsiębiorstwa oświadczenie o wszelkiej innej pomocy *de minimis* objętej niniejszym rozporządzeniem lub innymi rozporządzeniami w sprawie *de minimis*, otrzymanej w danym roku obrotowym oraz w dwóch poprzednich latach obrotowych.

- (25) Aby Komisja mogła monitorować stosowanie niniejszego rozporządzenia i ustalać potencjalne zakłócenia konkurencji, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do corocznego dostarczania podstawowych informacji dotyczących kwot pomocy przyznanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jeżeli państwo członkowskie poinformowało Komisję, że publicznie udostępni wszystkie dane wymagane w ramach sprawozdań, państwo to nie powinno być zobowiązane do składania osobnego sprawozdania do Komisji.
- (26) Uwzględniając doświadczenie Komisji, a w szczególności konieczność systematycznego dokonywania przeglądu jej polityki w zakresie pomocy państwa, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Na wypadek gdyby niniejsze rozporządzenie przestało obowiązywać i nie zostało przedłużone, państwa członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym w odniesieniu do pomocy *de minimis* objętej niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom we wszystkich sektorach, z wyjątkiem:

- a) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorach rybołówstwa i akwakultury, objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 104/2000 ⁽¹⁾;
- b) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom zajmującym się produkcją podstawową produktów rolnych;
- c) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych w następujących przypadkach:
- (i) kiedy wysokość pomocy ustalana jest na podstawie ceny lub ilości takich produktów nabytych od producentów surowców lub wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorstwa objęte pomocą;
- (ii) kiedy przyznanie pomocy zależy od faktu jej przekazania w części lub w całości producentom surowców;
- d) pomocy przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;
- e) pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy;

f) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 lit. e).

2. W przypadku przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w sektorach, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c), oraz w sektorach wchodzących w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do pomocy przyznanej w związku z działalnością w sektorach wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia, pod warunkiem że państwa członkowskie zagwarantują za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, że działalność w wyłączonych sektorach nie odniesie korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „produkty rolne” oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr (jeszcze nie przyjęte; zob. wniosek Komisji COM(2011) 416) w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury;
- b) „przetwarzanie produktów rolnych” oznacza czynności wykonywane na produkcie rolnym, w wyniku których powstaje produkt będący również produktem rolnym, z wyjątkiem czynności wykonywanych w gospodarstwach, niezbędnych do przygotowania produktów zwierzęcych lub roślinnych do pierwszej sprzedaży;
- c) „wprowadzanie do obrotu produktów rolnych” oznacza posiadanie lub wystawianie produktu w celu sprzedaży, oferowanie go na sprzedaż, dostawę lub każdy inny sposób wprowadzania produktu na rynek, z wyjątkiem jego pierwszej sprzedaży przez producenta surowców na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem i czynności przygotowujących produkt do pierwszej sprzedaży; sprzedaż produktu przez producenta surowców konsumentowi końcowemu uznaje się za wprowadzanie do obrotu, jeśli następuje w odpowiednio wydzielonym do tego celu miejscu;
- d) „jedno przedsiębiorstwo” do celów niniejszego rozporządzenia oznacza wszystkie podmioty, które są ze sobą powiązane co najmniej jednym z następujących stosunków:
- (i) jeden podmiot posiada w drugim podmiocie większość praw głosu akcjonariuszy lub udziałowców;
- (ii) jeden podmiot ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innego podmiotu;
- (iii) jeden podmiot ma prawo wywierać dominujący wpływ na inny podmiot zgodnie z umową zawartą z tym podmiotem lub postanowieniami w jego akcie założycielskim lub umowie spółki;
- (iv) jeden podmiot, który jest akcjonariuszem lub udziałowcem innego podmiotu, samodzielnie kontroluje, zgodnie z porozumieniem z innymi akcjonariuszami lub udziałowcami tego podmiotu, większość praw głosu akcjonariuszy lub udziałowców tego podmiotu;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22).

Podmioty pozostające w jakimkolwiek ze stosunków opisanych powyżej poprzez jeden inny podmiot lub kilka innych podmiotów również są uznawane za jedno przedsiębiorstwo;

- e) „przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji” oznacza przedsiębiorstwo spełniające co najmniej jeden z następujących warunków:
- (i) w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością: więcej niż połowę subskrybowanego kapitału podstawowego utracono wskutek poniesionych strat; ma to miejsce w przypadku, gdy odliczenie poniesionych strat z rezerw (i z wszystkich innych elementów ogólnie uznawanych za część funduszy własnych spółki) prowadzi do ujemnego wyniku przekraczającego połowę subskrybowanego kapitału podstawowego;
  - (ii) w przypadku spółki, w której przynajmniej niektórzy udziałowcy ponoszą nieograniczoną odpowiedzialność za długi spółki: księgowość spółki wykazuje, że więcej niż połowę jej kapitału utracono wskutek poniesionych strat;
  - (iii) przedsiębiorstwo jest przedmiotem zbiorowego postępowania upadłościowego lub zgodnie z prawem krajowym spełnia kryteria objęcia zbiorowym postępowaniem upadłościowym na wniosek wierzycieli;
  - (iv) księgowy stosunek kapitału obcego do kapitału własnego przedsiębiorstwa jest większy niż 7,5;
  - (v) stosunek zysku przedsiębiorstwa przed odliczeniem podatków i odsetek (EBIT) do wskaźnika pokrycia odsetek wyniósł poniżej 1,0 przez ostatnie dwa lata;
  - (vi) rating przedsiębiorstwa jest równorzędny CCC+ (zdolność do spłaty jest uzależniona od utrzymania korzystnych warunków) lub niższy w ocenie przynajmniej jednej agencji ratingowej zarejestrowanej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009 ⁽¹⁾.

Do celów akapitu pierwszego lit. e) MŚP, które istnieje krócej niż trzy lata, nie jest uznawane za znajdujące się w trudnej sytuacji, chyba że spełnia warunek określony w ppkt (iii) tejże litery.

Artykuł 3

Pomoc *de minimis*

1. Uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu i dlatego są zwolnione z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełniają warunki określone w niniejszym artykule ust. 2-8 oraz w art. 4 i 5.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1).

2. Całkowita wartość pomocy *de minimis* przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu w rozumieniu art. 2 lit. d) nie może przekroczyć 200 000 EUR w okresie trzech lat obrotowych.

Całkowita wartość pomocy *de minimis* przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu w rozumieniu art. 2 lit. d) prowadzącemu działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów nie może przekroczyć 100 000 EUR w okresie trzech lat obrotowych. Pomoc *de minimis* nie może zostać wykorzystana na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów oraz inną działalność, w odniesieniu do której stosuje się pułap wynoszący 200 000 EUR, to w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa stosuje się pułap wynoszący 200 000 EUR, pod warunkiem że państwa członkowskie zagwarantują za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, że korzyść dotycząca działalności w zakresie drogowego transportu towarów nie przekracza 100 000 EUR oraz że pomoc *de minimis* nie jest wykorzystana na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów.

4. Pomoc *de minimis* zostaje przyznana w dniu, w którym przedsiębiorstwo uzyskuje prawo przyjęcia takiej pomocy zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym.

5. Pułapy określone w ust. 2 stosuje się bez względu na formę i cel pomocy *de minimis*, a także bez względu na to, czy pomoc przyznana przez państwo członkowskie jest w całości lub częściowo finansowana z zasobów Unii. Okres trzech lat obrotowych ustala się poprzez odniesienie do lat obrotowych stosowanych przez przedsiębiorstwo w danym państwie członkowskim.

6. Pułapy określone w ust. 2 wyraża się jako dotację pieniężną. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, czyli nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. W przypadku gdy pomoc przyznawana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy stanowi ekwiwalent dotacji brutto pomocy.

Pomoc wypłacana w kilku ratach jest dyskontowana do wartości w momencie przyznania pomocy. Stopą procentową stosowaną do dyskontowania jest stopa dyskontowa mająca zastosowanie w momencie przyznania pomocy.

7. Jeżeli z powodu nowego przydziału pomocy *de minimis* pułap pomocy *de minimis* określony w ust. 2 zostałby przekroczony, nowa pomoc nie może być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia.

8. W przypadku połączenia lub przejęcia przedsiębiorstw, w celu ustalenia, czy nowa pomoc *de minimis* dla nowego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa przejmującego nie przekracza pułapu, uwzględnia się wszelką wcześniejszą pomoc *de minimis* przyznaną któremukolwiek z łączących się przedsiębiorstw, nie kwestionując pomocy *de minimis* przyznanej legalnie przed połączeniem lub przejęciem.

Jeżeli przedsiębiorstwo podzieli się na co najmniej dwa osobne przedsiębiorstwa, pomoc *de minimis* przyznana przed podziałem należy przydzielić przedsiębiorstwu, które z niej skorzystało, co oznacza co do zasady przedsiębiorstwo, które przejmuje działalność, w odniesieniu do której pomoc *de minimis* została wykorzystana. Jeżeli taki przydział jest niemożliwy, pomoc *de minimis* należy przydzielić proporcjonalnie na podstawie wartości księgowej kapitału podstawowego nowych przedsiębiorstw.

Artykuł 4

Obliczanie ekwiwalentu dotacji brutto

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do pomocy, w przypadku której możliwe jest wcześniejsze dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto bez konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”). Za pomoc przejrzystą uznaje się w szczególności środki pomocy, o których mowa w ust. 2–6.

2. Pomoc polegającą na udzielaniu pożyczek uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli:

a) pożyczka jest objęta zabezpieczeniem pokrywającym co najmniej 50 % pożyczki oraz nie przekracza 1 000 000 EUR (a w przypadku przedsiębiorstw zajmujących się transportem drogowym towarów: 500 000 EUR) i nie została udzielona na okres dłuższy niż pięć lat albo nie przekracza 500 000 EUR (a w przypadku przedsiębiorstw zajmujących się transportem drogowym towarów: 250 000 EUR) i nie została udzielona na okres dłuższy niż dziesięć lat. Jeżeli kwota pożyczki jest niższa niż te kwoty lub udzielono jej na okres krótszy niż odpowiednio pięć lub dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto pożyczki oblicza się jako odpowiedni odsetek obowiązującego pułapu określonego w art. 3 ust. 2 lub

b) ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie stopy referencyjnej mającej zastosowanie w momencie przyznania pomocy.

3. Pomoc polegającą na zastrzykach kapitałowych uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis* tylko jeżeli łączna kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*.

4. Pomoc polegającą na zastosowaniu finansowania podwyższonego ryzyka w postaci inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych w odniesieniu do przedsiębiorstwa docelowego jest uznawana za przejrzystą pomoc *de minimis* wyłącznie wtedy, gdy kapitał dostarczany każdemu z docelowych przedsiębiorstw w ramach środka nie przekracza pułapu *de minimis*.

5. Pomoc polegającą na udzielaniu gwarancji uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli:

a) gwarancja nie przekracza 80 % wartości pożyczki bazowej oraz gwarantowana kwota nie przekracza 1 500 000 EUR (a w przypadku przedsiębiorstw zajmujących się transportem

drogowym towarów: 750 000 EUR) i czas trwania gwarancji nie przekracza pięciu lat albo gwarantowana kwota nie przekracza 750 000 EUR (a w przypadku przedsiębiorstw zajmujących się transportem drogowym towarów: 375 000 EUR) i czas trwania gwarancji nie przekracza dziesięciu lat. Jeżeli gwarantowana kwota jest niższa niż te kwoty lub gwarancji udzielono na okres krótszy niż odpowiednio pięć lub dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto gwarancji oblicza się jako odpowiedni odsetek obowiązującego pułapu określonego w art. 3 ust. 2 lub

b) ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie „bezpiecznych stawek” określonych w obwieszczeniu Komisji ⁽¹⁾ lub

c) przed jej wdrożeniem metoda obliczania ekwiwalentu dotacji brutto gwarancji została zatwierdzona w następstwie zgłoszenia ww. metody do Komisji na mocy rozporządzenia przyjętego przez Komisję w obszarze pomocy państwa obowiązującego w danym okresie, a zatwierdzona metoda wyraźnie odnosi się do przedmiotowego rodzaju gwarancji i rodzaju transakcji bazowej w kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia.

6. Pomoc polegającą na zastosowaniu innych instrumentów uznaje się przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli instrument określa poziom maksymalny, tak aby nie przekroczono obowiązującego pułapu.

Artykuł 5

Kumulacja

1. Pomoc *de minimis* przyznana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem można łączyć z pomocą *de minimis* przyznana zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 360/2012 ⁽²⁾ do pułapów określonych w tym rozporządzeniu. Można ją łączyć z pomocą *de minimis* przyznana zgodnie z innymi rozporządzeniami o pomocy *de minimis* do pułapu określonego w art. 3 ust. 2.

2. Pomocy *de minimis* nie można łączyć z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych lub z pomocą państwa dla tego samego środka finansowania podwyższonego ryzyka, w przypadku gdyby taka kumulacja miała przekroczyć maksymalny poziom intensywności pomocy lub kwotę pomocy ustaloną pod kątem specyficznych uwarunkowań każdego przypadku w rozporządzeniu o wyłączeniach grupowych lub decyzji Komisji.

Artykuł 6

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie do dnia 31 grudnia 2015 r. powołują centralny rejestr pomocy *de minimis*. Obejmuje on informacje dotyczące każdego beneficjenta (w tym informację, czy jest to małe, średnie czy duże przedsiębiorstwo, oraz sektor

⁽¹⁾ Na chwilę obecną w obwieszczeniu Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwowej w formie gwarancji (Dz.U. C 155 z 20.6.2008, s. 10).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. L 114 z 26.4.2012, s. 8).

działalności gospodarczej (kod NACE na poziomie działu⁽¹⁾) jego głównej działalności), datę przyznania pomocy oraz ekwiwalent dotacji brutto w odniesieniu do wszystkich środków pomocy *de minimis* przyznanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przez dowolny organ danego państwa członkowskiego. Rejestr zawiera informacje dotyczące wszystkich środków pomocy *de minimis* przyznanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem od dnia 1 stycznia 2016 r.

2. Do czasu posiadania przez państwo członkowskie centralnego rejestru obejmującego okres trzech lat stosuje się ust. 3.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyznać przedsiębiorstwu pomoc *de minimis* na podstawie niniejszego rozporządzenia, pisemnie powiadamia to przedsiębiorstwo o przewidywanej kwocie pomocy (wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto) oraz o jej charakterze *de minimis*, podając wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, a także podając tytuł niniejszego rozporządzenia oraz odniesienie do jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeśli pomoc *de minimis* przyznaje się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem różnym przedsiębiorstwom na podstawie programu pomocy, w ramach którego otrzymują one różne kwoty pomocy indywidualnej, zainteresowane państwo członkowskie może podjąć decyzję o wypełnieniu tego obowiązku poprzez poinformowanie tych przedsiębiorstw o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która ma być przyznana w ramach tego programu. W takim przypadku stała kwota służy do określenia, czy nie przekroczono pułapu określonego w art. 3 ust. 2. Przed przyznaniem pomocy państwo członkowskie uzyskuje także od zainteresowanego przedsiębiorstwa oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, na temat wszelkiej innej pomocy *de minimis*, w odniesieniu do której stosuje się niniejsze rozporządzenie lub inne rozporządzenia dotyczące pomocy *de minimis*, otrzymanej w czasie dwóch poprzednich lat obrotowych oraz bieżącego roku obrotowego.

4. Państwo członkowskie przyznaje nową pomoc *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem dopiero po upewnieniu się, że nie podniesie ona łącznej kwoty pomocy *de minimis* przyznanej danemu przedsiębiorstwu do poziomu przekraczającego pułap określony w art. 3 ust. 2 oraz że wszystkie warunki określone w art. 1–5 są przestrzegane.

5. Państwa członkowskie rejestrują i gromadzą wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Informacje te zawierają wszelkie dane konieczne do wykazania, że warunki niniejszego rozporządzenia zostały spełnione. Dane dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat obrotowych od daty przyznania pomocy. Dane dotyczące programu pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat od daty przyznania ostatniej indywidualnej pomocy w ramach takiego programu. Na pisemny wniosek państwo członkowskie przekazuje Komisji, w ciągu 20 dni

roboczych lub w ciągu dłuższego okresu określonego we wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do oceny, czy spełnione zostały warunki niniejszego rozporządzenia, a w szczególności czy nie zostały przekroczone łączne kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez przedsiębiorstwo zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub innymi rozporządzeniami dotyczącymi pomocy *de minimis*.

6. Państwa członkowskie co roku przedstawiają Komisji sprawozdania ze stosowania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdania obejmują:

- a) łączną kwotę pomocy *de minimis* przyznanej w danym państwie członkowskim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w poprzednim roku kalendarzowym z podziałem na sektor gospodarki i wielkość (przedsiębiorstwo małe, średnie lub duże) beneficjentów;
- b) łączną liczbę beneficjentów pomocy *de minimis* przyznanej w danym państwie członkowskim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w poprzednim roku kalendarzowym z podziałem na sektor gospodarki i wielkość (przedsiębiorstwo małe, średnie lub duże) beneficjentów;
- c) wszelkie inne informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, których wymaga Komisja i które zostaną określone w stosownym czasie przed terminem przedłożenia sprawozdania.

Termin przedłożenia pierwszego sprawozdania, obejmującego rok kalendarzowy 2016, upływa w dniu 30 czerwca 2017 r. Jeżeli państwo członkowskie publicznie udostępnia wszystkie dane wymagane w ramach ww. sprawozdań, państwo to nie jest zobowiązane do składania osobnego sprawozdania do Komisji. Komisja co roku publikuje podsumowanie informacji zawartych w sprawozdaniach rocznych, w tym łączne kwoty pomocy *de minimis* przyznanej przez poszczególne państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 7

Przepisy przejściowe

1. Uznaje się, że wszelka indywidualna pomoc *de minimis* spełniająca warunki rozporządzenia (WE) nr 69/2001 przyznana w dniach od 2 lutego 2001 r. do 30 czerwca 2007 r. nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu, w związku z czym nie podlega procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 108 ust. 3 Traktatu.

2. Uznaje się, że wszelka indywidualna pomoc *de minimis* spełniająca warunki rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 przyznana w dniach od 1 stycznia 2007 r. do 30 czerwca 2014 r. nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu, w związku z czym nie podlega procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 108 ust. 3 Traktatu WE.

3. Po upływie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia wszelkie środki pomocy *de minimis* spełniające warunki określone w tym rozporządzeniu można wdrażać w sposób prawomocny przez kolejne sześć miesięcy.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych. Tekst mający znaczenie dla EOG (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

*Artykuł 8***Wejście w życie i okres obowiązywania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r. i stosuje się w dniach od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji

[...] [...]

Przewodniczący
